

Bilag 2.

Kjøbenhavns Politi.

Politikammeret, d. 11. Oktober 1878.

Efterat det ved at gjennemgaa Politikontorets Journal over de til Behandling ved Kjøbenhavns Kriminal- og Politirets Afdeling for offentlige Politifager i indeværende Aar indtil Septembers Maanedes Udgang henvisse Sager har vist sig, at der af disse henstaa uafgjorte ved Retten

.....
 har jeg troet ikke at burde undlade at henlede Deres Høivelbaarenheds Opmærksomhed paa dette Faktum, henstillende, om det ikke skulde være nødvendigt atter at vende tilbage til den oprindelige ved Loven af 11te Februar 1863 fastsatte Ordning med 2 Afdelinger for saadanne Sagers Behandling eller i alt Fald til paa anden Maade at træffe Foranstaltning til, at denne Del af Retspleien kan gaa saa hurtig fra Haanden, som dens Formaal og Bessaffenheden af de Sager, til hvis Behandling den er indført, nødvendigvis udkræver, og som Loven af 11te Februar 1863, navnlig dens § 14, 3die Stykke, derfor ogsaa ligefrem paabyder.

Antallet af de ved den offentlige Politirets 2de Afdelinger i Aaret 1864 endeligen afgjorte Sager udgjorde efter de fra vedkommende Afdelinger modtagne ugentlige Fortegnelser over sluttede Sager 2,489 med 2,570 Tiltalte. En væsentlig Stigen fandt først Sted i Aaret 1869, det Aar, da Politivedtægten traadte i Kraft, nemlig til 3,270 Sager med 3,487 Tiltalte. Dette Antal af Sager og Tiltalte dalede i de nærmest paafølgende Aar, men i 1875 var det igjen steget til 3,268 Sager med 3,975 Tiltalte. I Aarene 1876 og 1877 ere de paagjældende Tal yderligere stegne til henholdsvis 3,993 Sager med 4,784 Tiltalte og 3,947 Sager med 4,704 Tiltalte, og i indeværende Aars 9 første Maaneder er der henvist 3,747 Sager med 4,478 Tiltalte, hvilke Tal svare til 4,996 Sager med 5,970 Tiltalte for hele Aaret. En saadan Stigning af Sagerens Antal er en naturlig Følge deraf, at Statens Folkemængde siden 1863 er tiltagen med ca. 60,000 Mennesker, og at der i bemeldte Tidsrum er indbefattet en Periode, rig paa de Paavirkninger, navnlig for Almuens Vedkommende, der ere særligen stiftede til at fremkalde den Slags Forseelser, om hvis Paatale og Behandling her er Tale. Jeg skal saaledes eksempelvis bemærke, at Antallet af de for Druffenstab Anholdte, der i Aaret 1865 udgjorde 2,604, i 1877 var steget til 3,922; at Antallet af de for Gadeordener Tiltalte er steget fra 286 i 1864 til 851 i 1877; Antallet af de for Selligbrøde Tiltalte fra 154 til 347; for Nattesæde paa Værsthus fra 130 til 233, hvortil kommer, at en Række af Love, deriblandt særlig Lov af 10de April 1874 om Foranstaltninger mod Udbredelse af venerisk Smitte, have henlagt under Politiretten en stor Mængde Sager, der tidligere enten slet ikke eksisterede eller henhørte under anden dømmende Myndighed, i hvilken Henseende let tilgængelig Oplysning findes i de af mig til Justitsministeriet afgivne aarlige Beretninger om Kjøbenhavns Politi.

At alle disse Sager i Virkeligheden finde den hurtige Afgjørelse, som ved den ovennævnte Lov af 11te Februar 1863 er dem tilkænt, er selvfølgelig i højeste Grad af Vigtighed for det udøvende Politi. Møde for den offentlige Politiret er i det Hele taget de Fleste imod, men kaldes de Paagjældende først længe efter at Forseelsen er begaaet, vækker det forøget Misforstøelse baade hos de Sigtede og Vidnerne, og vil ikke lidet bidrage til hos Befolkningen at fremkalde en Utilfredshed med Institutionen, af hvilken det udøvende Politi til Skade for dets Virksomhed ikke vil undgaa at faa sin Del, hvortil kommer, at det selvfølgelig i høj Grad bidrager til at vanskeliggjøre Sagernes Behandling, at Vidnerne efter længere Tids Forløb mere eller mindre ville have glemt de i Almindelighed ubetydelige Ting, hvorom Sagen dreier sig. Politiets Betjente støves i deres Sver for Ordenens Overholdelse, naar Resultatet af deres Anmeldelser om begaaede Forseelser udebliver alt for længe, og de lide derhos ved Alt, hvad der forsinker den paagjældende Rettergang, under hvilken de næsten i enhver Sag maa optræde som Vidner og derved ofte miste en Del af den dem ikke rigelig tilmaalte Tid til Hvile og Frihed fra Hjemsteden, og Indkaldelserne til Møde i disse Sager, som det paahviler Politiet at besørge, besværes ganske overordentligt, naar der hængaar saa lang Tid, inden Paatale finder Sted, at den Sigtede og Vidnerne imidlertid have stiftet Bopæl, hvortil kommer, at det heromhandlede Arbejde endvidere i høj Grad besværliggjøres Politiet derved, at Indkaldelserne i Reglen tilstilles Politiet saa sent paa Dagen, at Forkyndelsen og Opsøgningen af dem, for hvem den skal ske, i den største Del af Aaret først kan finde Sted, efterat det er blevet mørkt.

.....